

ÜHTESULAMINE

Heili Kõnso

Pärnu 2024

Raamatu ilmumist toetas:

Illustraator ja kaante kujundaja:

Merje Niinepuu-Rannamets

Toimetaja: Heli Hallik

Küljendaja: Vallo Hallik

© Kõik õigused kaitstud

ISBN: 978-9916-668-84-9

Trükk: MJ Konsult

Hea Tegu kirjastus
www.fil.ee

Puudutus

Üks väike puudutus, üks tajumatu riive,
ma lendan üle maa ja merevee,
tuul hoogu annab ületamiseks piire,
et katkematult võrratu saaks tee.

Mu unenägudes on kõik nii imeline,
õhk kannab nagu lindu laotuses,
on iga rännak ehtsalt eriline
ja uusi uksi aina paotub ees.

Kullajanu

Kõik, mis hiilgab, peab olema kuld,
kuidas muidu sa tunned ta ära,
silmad otsivad sünkjas öös tuld,
aga kuld veel ei anna end ära.

Ihuüksinda otsides eksled,
viimaks märkad – su järel ei tulda,
hingevärinais süda sees peksleb,
aga ikka ei leia veel kulda.

Istud kurnatult maha ja adud
väärtust mõõtnatut mustaval mullal,
kogu hiilgusejanu jääb kadund,
elu hinda ei määra proov kullal.

Õnn armastab vaikust

Õnn armastab rahu ja vaikust,
suvesoojuse tundelist embust,
otsib südames turvalist paiksust,
hella hoolitsust ja ihalembust.

Õnne tuleku aimab hing ära
mesilindude sumina keelest,
maiste soovide salapärast,
taevasiniseks maalitud meelest.

Kaduviku kaos

Ära mine minevikku
hoia homsest pidet
olevik kaob kaduvikku
austa ajasidet.

Mine minemise tahtes
üle kanarbiku
ära üleliia kahtle
ega homset riku.

Vaikuses

Kuidas sa vaikuses oled
tormid kui hüljanud ranna
süttivad majakatuled
igatsust lainetel kannad.

Vaikuses vaibunud rannal
tasastes mõtetes oled
unelmaid edasi kannad
niipea veel tormid ei tule.

Müüritud

Ma olin maja – seinad paksust kivist,
ei paistnud päike läbi hingemüüride,
ei pääs end õhuvärskust läbi krohvikihist,
et kuivaks nutud padjapüürides.

Siis aia ehitasin ümber sünge maja,
et keegi ei näeks õuepealset seest,
ja ust mu elamule polnud ette vaja,
kuid maja ootas ikka peremeest.

Kord aiaväravale koputati aralt,
mu süda värises, kui riivi tõmbasin eest,
nüüd päevad uued armastuse päralt,
on müürid langenud ja maja hingab seest.

Hingetuuled huultel

Ja mu mõtted ei ole need samad
ja mu sõnad kõik kuivanud huultel
vangis tunnete all süütult laman
hingerajudeks laskmata tuultel

ja mu silmad ei ole need samad
pilk kui peatub su vesistel huultel
unenäos nõnda kramplikult laman
lastes suudelda sind hingetuultel

Unistuste aias

Ma unistan end unistuste aeda,
mil palistuseks roosilised hekid,
siin ajanäitajad ei tunne kellaaega
ja õlgu katvad udukerged tekid.

Ma unustan end unistuste aeda,
jään ilulema roosiõite hurma,
mind haaratakse imelisse aega –
ei muresid, ei valu ega turma.

Kõrvetav elukirg

Kõrvetav elukirg süttinud kehas
valeva valguse lahvatav sööst
kuhugi joosta ja midagi teha
joobuda päevast ja õhata ööst.

Liivasel rannal pööraselt hullata
nautida viimsetki minutit elust
päikesekiirtel lasta end kullata
elada õhust ja armuda ilust

Meelespea

Pea mind meeles, ära unusta
sinist lõhna päiksekuldsel päeval,
umbekasvand uiteil astuda
tahaks nii, et jäljed alles jäävad.

Meelespea, mind palun meeles pea,
sinu ümbert tallatud kui rohi,
vahel unustada möödunut on hea,
aga kustutada päriselt ei tohi.

Võlukunsti võimetus

Ma tahtsin olla haldjaliku väega
et inimestelt valud võluda
ja mured eemaldada pehme käega
hulk hingerahu juurde paluda

siis võlukunsti õppisingi selgeks
ent aidata ei suutnud sedasi
kui musta meelega maalisingi valgeks
jäid armid valutama ikka edasi